

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

Rakkaat ystävät. Tervetuloa Anttiin koulumatkaprojektin pari, joka ei tietenkään koulumatkaa nähnykkään, vaan nyt on kysymyksessä Anttiin työmatka tänne isämaan, kamaralle ja Helsinkiin. Tänään on ollut minulla hyvin merkillinen päivä ja poikkeuksellisesti kerron, mistä päivästä on tässä nauhoituksen hetkellä kysymys, koska haluan ymmärtää, miksi tältä kuuluu kummallisia ääniä. Minä kävelin tuolla päivällä kaupungilla ja mietin, että mikähän on tämä kansainvälisyys, kun oli sellainen jotenkin aivan eri tyyinen tunnelma, kun oli sellaisia tyttöporukoita ja sitten oli myös yksinäisiä naisia, joilla oli pyöreissä poskissa hirveesti glitteriä ja erikoisia vaatteita.

Oli laitettu joillakin oli semmoista leopardikuosia, mutta sitten oli myös tällaista vaalempuna. Ensin ajattelin, että onko hän nyt Barbielokuvasta kysymys, mutta kun he kaikki matkusti töölyssä yhteen suuntaan, ihan sopullit ikään ukeelle kieltä hyppäämään, niin mietin, että mistäköhän tässä nyt on kysymys.

Ennen kuin Google'in jo niin tajusin, että täytyy olla konsertista kysymys, ja sitten kun vähän päättelin siinä, niin ajattelin, että se on joko nailonbiittaa ja kajako ja kohan se sitten oli. Jos kuuntelee, että tarkkaa, niin tuolta takaa kuuluu oikein ehkä ei niin kaja maistakaan menoa, niin siellä on nyt kääriä.

Miten mä oon täällä töölyssä ystäväluna ja ikkunaa aukia ja kuuluu tänne ihan asuntoa asti, mutta minulla on nyt tästä tällainen ava erityistilanne.

Mä oon varastanut mun ystävältä tuolta 7-veliasta lankkaa ja puikot ja ajattelin, että tässä ruvetaan neulomaan ja ennen kuin tässä neulon, niin juttelein teille vähän aikaa.

Tehän että kaikki varmaan etses se tuolla keikalla, koska mä tajusin sellaisen asian, että jos minua ja kajakoota niin jokin yhdistää, niin se on siis, no yksi asia tietenkin on se, että musta väri on sellainen.

Kajalla on ollut myös semmoista, niin kuitenkin violettiä, tumanvioli, mä en oo siitä niin ehkä, mutta siis semmoinen musta on niin kuin musta ja musta väri sopii mulla ja kajalle.

Mutta toinen asia, mikä yhdistän, niin on yleisö. Mä luulen, että meillä on niin kuin täsmälleen sama yleisö, että te ootte kaikki varmaan nyt siellä kajajan keikalla ja sitten Krapuloissa ne kuuntelee, että tämä minun horina on nyt parin päivän päästä, koska minusta tuntuu, että niin kun siitä joukosta päätelevät olla kadulla,

niin se Krapulo nimittäin saattaa kestää toisenkin päivänä. Minä menin nimittäin viattomasti vielä siinä vaiheessa, kun en oo osannut päätellä, että mikä keikaa on kysymyksissä, niin menin ravintolaan syömään muikut.

Mä oon juuri tällainen, että kun mä tuntenen Suomeen, niin mä teen tällaisia Suomi-asioita. Ennen niitä muikkuja, niin kävin tuolla kuntosalin kullehajuudessa saunassa ja oikein, no niin, nyt lähti Kärjältä.

Onko tämä nyt sen ainoa biisi, koska Kärja on nyt humpannut tuolla jo tunnin verran.

Ja minä mietin sitä, että onko hänellä niin paljon, onko hänellä kappaleita, että pitäähän, miten hänen ja mitä hän laulaa kohan sellaan nyt jikarjalaista ACDC tai Covernaa.

Onko hänellä muita kappaleita, sen satsat saa lisäksi nyt ollenkaan.

Minä en oo ihan varma, että onko mä koskaan kuulusta, että satsat saa biisiä.

Minä en siis uskon, että yhtenä päivänä se tuli radioista, mutta mulla on siitä semmoinen mielenkuvaa, joka ei välttämättä niinku ollenkaan pidä paikkaansa.

Mä en tiedä, että mä oon perustanut se jotenkin silleen, että miltä se näyttää se Kärjän henkilö. Hänä näyttää siis seksikältä.

Minusta se on siis yllättävän, että potta tukkaa ja vihreä, bollero ja sitten seksikäs.

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

Mutta tuota niin...

Miten me nyt urpeisemme? Me voimme se ajattele, mä oon Kärjän seksikkyt.

Nyt on kello tullaan ja kohta jo niin paljon, että se varmaan nyt sieltä kuuluu jotakin mylvintä.

Ehkä se kaia jo sinne könyään sinne lauteille kohta nyt.

Joo, mutta joka tapauksessa mä olin siis kullihajuudessa saunassa.

En hirveän pitkään kerennyt kyllä nyt ottaa löylyä.

Sen verran kuitenkin, että sain posket punaiseksi ja kaikki posket, pyllyn posket ja omat posket.

Olin saanut kampaaja ja edellisenä päivänä ihanalta auneilta matkakokoiset hyvät samppuot ja hoitoaineet.

Laitoin ne tukkaan ja peseödyin ja lähdin poisilta kuntuoseilijat aivan niin turhahtaneet näköisenä, kun vaan saunnova ihminen voi turhahtaneelta näyttää ja menin sitten syömään muikut.

Koska Suomi asioita tuossa on semmoinen kivaa ravintolla tuossa matkavarella.

Kansainvailus oli siis siellä kadulla ja ravintollassa ottakapa hetki.

Siellä oli siis, sieltä kuuluu siis, tällainen ääni.

Otetaan vielä kerran tämä.

Tavoittaa kuuluu tämä naurun ratketyt sieltä.

Siinä mä sitten päättelin, että kajasta on kajaa.

Täytyy olla, että nämä eivät ole nailombiitin.

Nämä ovat niitä, jotka heittävät ne korkkarit kattoon.

No sitten kymmenemme, että mä ajattelen, että mä oon ihan incognito täällä pöydössä nyt.

Täällä pistä läpää vähän lippistäkin vielä silleen.

Jotenkin hetkeen ajattelin, että mä oon hullu.

Mulla on joitakin sellaisia kollegoja, jotka on hirveän tärkeänä siitä,

että heitä tunnustetaan tuolla kaduilla, kun he ovat olleet 30 vuotta sitten Tälkkarissa.

Heitä ahdistaa sekamaiset.

Mä en itse asiassa oikein ikinä sitä esi-tuota, niin sillä tavalla on jännittänyt,

että kun muusta tuntuu jotenkin sellainen, että mä oon niin tapetin värinän tuolla,

kun mä kuliskelen yksinäni, että kukaan ei tunnustaa eikä nää.

No toisin oli jonomuodostu pöydän ääreen siinä vaiheessa, kun lippikseen otin pois.

Ja saatiin ottaa oikein yhteiskuvia sitten siellä.

Jos näette nyt Someissa sellaisia, että mä oon hautuneen Porsan leikkeen,

värinän holma ja sitten Kajakohonkko, ikälle menossa olevia Daameja,

niin tiedätte, että tämä on se taustatarina, mikä siellä on ollut.

Mä sanoit, kysyin, että onko nyt välttämättä otettava tästä tilanteesta nyt se,

että minä olen juuri munasta kuoriutunut.

Mutta oli täyty ottaa.

Silloin mä taisin, että näähän on siis, minulla ja Kajalla on varmaan yksi yhteen täysin samaa yleisöä.

Siinäkin mielessä semmoista on kiva nyt, että voidaan ottaa tästä tällainen yhteinen hetki.

Että te olette kaikki nyt, kaikki minun kuulijat, olette kuulemassa tuolla myös kärjää ja Kajaa.

Tässä jotenkin, jos te näkevät sitä, että minulla on nyt tämän hetkisen asennon,

niin teitä sä oot vähän naulattaa, koska minulla on semmoisessa,

että minulla on tukeunut mun kaulakesiin.

Onko kaulakesiin yleinen sana?

Se on taisin katsoa, se leukaa tarkoittaa.

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

Mutta kun oli, että kessi on täällä Vatsan päällä ja sitten kaulakessi on täällä Vatsas, niin se liikuu siis Leuannalla.

Vatsan, Leu, Vatsan, Vatsan, Vatsan, Leuann, Allan, Vatsan.

Rupesin tujottaa tuolla tuolla, mulla on ajatus harhaa,

eli täällä mun cirka-ystävällä on ihania kasveja täällä,

ja tuo yksi kasvi on avan valtavan suurin, mutta sillä on avan pienempieni ruukku.

Se on vähän niin kuin siis, joitakin on nyt tämmöisiä herrahenkilöitä nähnyt tuolla kaduilla,

joilla on, kun minä olen kuvitellut, että mulla on semmoiset mieshooran sortsit,

niin kyllä osaa suomalainen herrahenkilö, näin vielä elokuviileissä tuulissakin,

niin vetää niin pienet sortsit jalka, että mietin, että tuossa, jos jäältä lompuuki putoo takatas,

kun sitä kaduilla, että se täytyy poimeeni aivan varmasti kivespussi lupsahtaa ulos tuolta lahkeesta.

Nyt huutaa kääreä, mutta kajaa tuolla.

Silläkin jotakin ihan, että tuon erhäkkä nuori mies huutaa kajaa täysillä.

Kajasaariaho voisi olla, ja se olisi siinä vielä jotenkin rauha hänen muistolla.

Minä olen kerran kajasaariahon sävellyksen kuuluu, eli venäisitettävän,

tuolla Los Angelesin filharmonikoissa sen johti Susanna Mälkki.

Silloin minulla on vähän nouss karva pystyyn.

Kun ajattelin, että on tämä hienoa, kun täällä suomalaiset naiset

tällä tavalla talon saa täyteen klassisen musiikin kuulijoita.

Emme tiedä, että on oikeastaan klassisen musiikin kuulijoita,

kun sehän on sellaista moderniaa, nykyisiä velteä se kaija.

Se aria EKO.

Silloin oli sellainen, että mullekin tuli semmonen hetki,

että tuli semmonen, että ajattelin, että tältä varmaan tuntuu Jääkeekon ystäväistä,

kun Suomi vetää joku Kannadan ohi maalin.

Ja se on ratkaisen vai se maali.

Silloin mulle tuli sellainen, että tämä on jotenkin hienoa,

että nyt on tälläin, muutenkin siis klassisen musiikin maailmassa,

että niin ne on helppo olla suomalainen,

kun on kauheasti semmoisia hyviä musiikoita, jotka on,

että tämän popin puolella, että kääriahaa on nyt sitten se,

joka nyt tiedetään.

Mutta ei sitä ihan hirveästi, tuolla on kuitenkin sitten tie,

eivät ole tienneet sitten minun ystävät,

että he tietää sitten, että minun ystäväistä tarkoitetaan,

he eivät oikeastaan ystäviä semmoisia, mutta koulukaverit,

niin sitten he tuntevat enemmän, niin kuin,

akikaurismäkeä, että se on sitten semmoinen,

niin kuin, että he on nella elokuvaalaan ihmisiä,

niin sitten on, niin kuin, akikaurismäki.

Mutta tuota, että kääriä ei ole nyt vielä, niin kuin,

kuitenkaan ehkä sitten semmoinen, että spotifa...

Mä en tiedä oikein, että ketkä siellä Amerikassa

kuuntelee sitä kääriää sitten,

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

että kun siellä on, niin kuin, siellä on näitä Euroviisufaneja on myös, mutta en...

Mutta nämä on yhdistisiä asioita, että ehkä välillä on jopa tullut semmoinen, että kuuntelee, kohan siellä nyt oikeasti edes ketään, että ehkä kääriällä on Serku jossakin Texasissa, joka on soittanut miljardikertaa putkeen siellä omassa spotifaa ja tilillään sen kappaleen, ja sitten sen takia siellä on Amerikan... Ehkä minä on itse asiassa, joka on se, kun soittanut...

Mä vaan valehtelen teille tästä. Mä en ole ikinä kuulukkaista biisiä, vaikka mä oon kuunnellu sitä yötä päivä. Näistä kahdesta, niin tänillä artistista, niin kyllä mulle kajaa on sillä tavalla, sillä tavalla tuota läheisempi, mutta minä teen semmoinen eron, että minulle kajakoo on, niin kuin, vaan oikeastaan se 90-luvun kajakoo.

Että kyllä on niitä jotenkin 2000-luvullakin vielä. No sanotaan näin, että Markku Impi on niin sävellykset. Mä oon kohden puhuttu tästä aikaisemmin, ja sillä on nyt oikeastaan väliä, koska nyt me puhun, koska tämä on kuitenkin nyt kaian ilta.

Mulla on se sellainen, se 90-luvun, Markku Impi on sävellykset, ja taitaan olla sanotuksia, mikä on siinä mielessä vähän kuumallista, koska ne kertoo hirveän omakohtaisesti naisena olemisen kivuista ja sudenkuopista.

Ja Markku, niitä on kajalle sitten veistelly siellä, ja nehän on siis tällaista...

Ai, ne onko kuumallisia kappaleita, esimerkiksi minun suosikin kappale, unihiäkkamyydysky, joka tuostakin soit, silloin kun enne autossa jäänytä podcastia, niin silloin todennäköisesti soi kajakoo, unihiäkkamyydysky, sataa taas unihiäkkä, aivan puhtaa valkea.

Luulin se olevan mennyt aikaan, mutta se on tässä ja nyt, ja se on oikeaa.

Onko hän kajat laulaa, kun hän sitten nää unihiäkkamyydysky?

Musta tuntuu, että tuolla saattaa tänään tuolla keikalla

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

olla sitä uudempaa tuotanto,
mutta se on kuitenkin se, joka jotain ihmiset haluaa.
Mutta sitten minulla on tämä, että mä kuuntelen sitä
merkillistä 90-luvun taidenpoppituotantoa,
ja löysin pandemian aikana uuden biisiin,
kun antaa olla.
Siinä on leppäkerttu lentää kiveenkoloa,
ja se on aivan...
Se on psykoottinen se biisi,
ja mä rakastan sitä siis ylikaiken.
Ja kuuntelin repeatillä sitä,
New Yorkissa asuttiin vielä silloin,
niin mä tein semmoista kotiin jumppaa,
ja kuuntelin kai, ja kun antaa olla,
se oli vielä joku...
Siinä oli joku mix.
Se oli kuten erikoismix,
Markku Impiön mixailusta meneemään.
Siellä laittanut rumpukone,
että sinne ei oo ostanut varmaan jonkun erikoisrumpukone,
saundin siihen.
Oho, nyt minun puolisoni on soittanut.
Otta kapas, minun se ihan nopeasti soitan takaisin sille,
ja sanoin, että tuota, niin niin...
Sanoin, että ei härihe minua,
nyt tässä kun me teen nyt töitäni täällä,
hän on kurssia,
hän on kurssia.
Miksi tässä on otta?
Hän on tärkeä, että on kurssia.
Kurssia, ei kukaan, pitää tämän kurssia.
Snaase,
minä teen kotiin.
Mitä olet nyt?
Oh,
sinä olet kuhu?
Oh, joo, se on hyvä.
Kyllä, me talon jäi vähän lisäksi.
No niin, he on menostu nyt koiran kanssa juoksemaan siellä.
Siellä vähän taas sasunkin itkua kuuluu, mutta se on sitä iloista kihkonno, kihkonsekasta itkua.
Siellä on tuota nimittäin niin hän on varmaan, niin paljonko kello on nyt siellä, katsotaan nyt sekin
vielä tässä.
Kello on, kello on losis 9.4. voi voi voi voi, se on 7. asti varmaan vinkunut, että nyt pitää päästä
juoksemaan.

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

Me oltiin siellä leik taholla ja sasu oppi siellä vähän liian hyväälle, kun siellä pääsi juoksemaan sillä tavalla että ovi avattiin.

Tuolla on meillä semmoinen tilanne täytyy autolla ajaa ja kiikuttaa koira puistoa juoksemaan.

Nyt siellä on ollut semmoista kuumakostean, minä tunisin Mombasan ilmasto ja siitä on seurannut semmoinen asia, että se kenttä on aivan mutainen

ja itse täytyy lenkkarit puistella ja koira täytyy melkein kokoonan pestä siis, mutta koirainho on vettä niin paljon,

että semmoisella pyyhkeellä häntä hiulataan siellä, että tehdään nyt ensimmäisenä loikkaa sohvalle mutaisin ja tassuinen.

Kaikki koraomista tietetään nämä asiat, miten tämä menee tai tämmöinen, mutta minä en ole tämmöistä aikaisemmin tiednyt,

että päivästä 75 prosenttia menee erilaisiin koiran puhdistus tehtäviin, jos on mutainen keli.

Täällä en ymmärrä tässä maassa, Suomen maassa, että kuinka on mahdollista, että ihmisillä on koiria,

koska sitten on vielä lumia loskakeli ja tämmöiset asiat näin niin.

Sitten on sellaisia koiria, joilla on kolmimetriset karvat.

Ettei he niitä hiulaa perässään tuolla latakössä ja sen jälkeen kiivetään kuudenteen kerrokseni kerrostalossa,

jossa periaatteessa pitäisi kengätuttaa pois, mutta miten käsi irrotat sellaiset loskaset karvat koirasta?

Pistetäänkö heidätkin johonkin ruumpuun ennen siinä kupevesua ja mitä tehdään?

Nyt on kääriä hiljentynyt. Minusta hänellä piti olla tuntinen konsertti,

mutta hän minusta tuossa aloitti kolme vartteja ja nyt hän on hiljentynyt,

että ehkä hän kuusi kertaa veti sen satsat saansa ja sen jälkeen laittu pillit pussi ja sanoit, että ei ole enää enempää kappaleita.

Onko hän ollut olemassa aikaisemmin tai putkahti kohan jostakin putkesta ulos?

Onko hän joku tämmöinen levyyhtiöluomuks?

Ei hän vaikuta levyyhtiöluomuksilta, kun levyyhtiöluomukset on jotenkin semmoisia saippuvalla pestyjä,

että hänessä on kuitenkin semmoisia erikoispiirteitä.

Onko hän ollut aikaisemmin, mulla on vieläkin epäselvää,

että kun Kajakohan on ollut 74 vuotta listojen kärjessä,

mutta kääriä en ole ikinä, siis kuulukka koko henkilöstä.

Mulla tuli välillä semmoinen olo, että jossakin oli jotakin näytettiin häneistä kuvia,

joita oli aikaisemmin, niin, että ihan kun ne olisivat tehty vartavasti tätä varten,

että hänellä oli jotenkin sama tukka, mutta se oli vaalee.

Tuntuksityltä koko henkilö.

Ehkä me jatkaa tätä teemaa, mikä nyt on ollut, että nämä salaliittoteoriat,

että onko kääriä on yleisradion neukkarissa kehitetty ahmo,

tai ei ole oikeastaan ollut olemassa aikaisemmin ollenkaan,

että kohta paljastuu, että hän on itseasiassa jonkun teatterikoululaisen projekti,

joka nyt vaan sattumoisesti on sitten.

Nyt se teatterikoululainen parka, jonka nimi on Jaakko Pienimaa,

niin nyt Jaakko Pienimaa joutuu esittää kääriä loppuelämänsä,

koska siitä tuli niin suosittu.

Mutta hänellä ei ollenkaan ollut tarkoitus,
että hänet vain palkattiin tämmöiseen yleisprojektiin,
että tehdään nyt tämmöinen Super Sankari,
hankahamo, joka voittaa Euroviisut, vaikka ei sitten voittanut kakuu.

Se oli sellaista lauriin.

Mikä se oli sellaista äänoliikaa?

Eikö hänelläkin ole otsatukka?

Onko tässäkin liittyykö nämä jotenkin salaliittomaisesti toisiin?

En tiedä sitten siitä.

Mä kävin tänään mainitsisimme siitä,
että minusta otetaan viralliset 40-vuotiaspotrettiin,
mutta se on tässä inhottaa välillä tämmöisissä minun tehtävissä,
että tuon tuostakin kysellään,
että onko sinulla käyty kuvaa itsestäsi?

En tiedä, mikä nyt voisi...

Jos joku pyytää minulta, että kirjoitatko,
kirjoitatko vaikka tämmöiseen lehteen nyt aiheesta,
seksiä seurostelu, niin tämmöinen kolumnin,
maksamme siitä sinulle kuusi markkaa.

Sen lisäksi sinulla pitäisi olla itsensä tässä kuvaa,
joka voisi laittaa tämän kolumnin kylkeihin,
kun on kuvaa, joka voisi opaasti käytettävissä näin.

Itse täytyy tämmöiset...

Ne voivat varmaan verhoissa vähentää,
sitten Amerikan verhoissa toivottavasti,
mutta sitten minä olen semmoinen ilkka,
joka oli tuolla tehtiin töitä yhdessä,
niin ilkka saa ottaa nyt myös virallisen potrettiin.

Sitä hän sanoi, että pitäisi olla sellaisia vaatteita.

Ei välttämättä pelkkää vaan muustia ja valkosia,
vaan sellaista voisi erilaiset tekstuuria
ja sitten semmoisia muurattuja värejä.

Sitä sanoi, että joo, selvä, hampaat kiristyy siinä vaiheessa.

Mulla on nyt tullut nykyisin semmoinen toinen uusi stressireaktio,
että minä puren posketin lommolle,
ja sitten minä puren niitä poskia,
niin meinaa mennä siis, että niihin mennään tulla haavoja sisäisesti,
että kun stressaa niin paljon se,
että nyt pitäisi muurattuja värejä ja erilaisia tekstuurheja olla.

Nyt tämä jo ilkka on syytä ollenkaan valokuvaa,
että on aina tämmöisiä, että he haluavat välttää sitä mustaa
valkoista, koska niistä ei oikein saa sitten sitä semmoista
jotenkin tekstuuria ja pintaa,

ja mitä he kaipaa semmoisia asioita,
kun he on ammatti ihmisiä, niin ne kaipaa.
Että jos se on aina semmoista jotenkin,
niin on vähän vaikea saada ilmeisesti taustoista näkymään,
tämmöisiä asioita, mitä olen oppinut elämässä,
niin no, siinä on semmoinen vaikeus,
että minä en käytä mitään muuta värejä, kun mustaa oikeastaan.
Joskus käytän sellaisia oikea väreikkäitä villatakkeja,
minulla on tuolla muuta vaaleenpunan
ja sitten semmoinen kääriä vaaleenvihreä,
on se mulla sellaiset villatakit,
mutta mä en tykkään niitä laittaa kuviin,
kun ne on vähän mustaa bussukoita.
Ja muutenkaan en mä niitä tänne nyt tuon,
kun täällä on kesää vielä.
Nyt me joudun stokmanille tekstuuria etsimään,
ja aivan hirveän ahdistus oli siellä sitten päällä.
Tein semmoisen stokmanin kantasiakas tilin puhelimeeni,
tilaisin, että saan alenustukolle tarjoaa siellä, että näin.
Sitten löytyy kaksi tekstuuria, nyt löytyy tämmöistä uutta.
Toinen olis minun vakosameet, semmoinen punainen,
mutta sitten punainen ei oikea minun väriä,
ja nyt sekin on vähän ahdistaa sitten,
että onko nyt näin, että ehkä voidaan ottaa musta valkoinen sitten kuvaa,
ja toivottavasti se nyt sitten on niin kuin riittävä näin.
Mutta mun täytyy semmonen asia sanoa,
että mistä olin kiva käydä siellä stokmanilla,
koska mulla on stokman niissä mun erityinen suhde.
Kun mä oon aikanaan muuttanut Helsinkiin vuonna 1998,
niin stokman oli semmoinen paikka,
että sinne piti vähän alushausut vaihtaa,
ja tuota kengät kiilottaa ennen kuin meni,
että sinne ei oikein semmoisena häntsyntönsönä oikean viittinyt mennäkkään.
Se oli sillä tavalla näin.
Siellä oli vielä sellainen vanha ajan tavaratalon tunnelma.
Siellä oli semmoinen, olisikohan se ollut kuudenneissa kerroksena,
Argoshalli yläpuolella oli semmoinen Ränni,
jonka nimi oli hinttivinti.
Siellä oli, mä en tiedä, oliko siellä asiakkaina hinttejä,
vai oliko ne työntekijät ainakin oli.
Mutta se oli siis tämmöinen kahvila baari,
jossa vanhat roovat istuisiin.
Siellä oli semmoiset sata-vuotiait roovat istuisiin.
Port viinniä juomassa ja polttivat tupakkaa,

kun silloin sai vielä polttaa kahviloiden pöydissä tupakkaa.
Siellä minäkin saat toi joskus oikein,
jos halus hienostella kahvihetken,
niin sinne meni kahville ja tilas sen kahvin.
Se poltti sieltä tupakkaa siellä pöydössä ja jännitte tulee,
kun ainakin syymäänpopeereitä sitten.
Ja sitten muutenkin, se oli semmoinen paikkaisestokman,
silloin, että minä, kun baarihommat aloittanut,
mun oli tarve semmoiselle puoliessulle,
mustalle puoliessulle, jonkalaisia tällaisilla blockareilla oli.
Kun mä olin siis tämmöinen blockari,
keräsin lasit pöydistä ja tiskasin niitä
ja tuhko kuppeja tyhjensin ja juoksin siellä
ja jäi tähän hakemmassa.
Mä oon kertonut tästä monet kerralla,
mutta sitten mä halusin semmoisen puoliessun.
Ja mä ensimmäisenä ajattelin, että se on niin erikohden asia,
että ei sitä varmaan saa mistään muolta,
kun tämmöisistä keittiö tarvitsee erikoiskaupoista.
Ja sitten mä kiersin,
Helsingissä oli silloin ainakin 203 semmoista,
josta sai kaikkea maailma hienoja,
espressokeettimia ja muuta.
Mennin sinne ja kysyi eli,
missään ei ollut puoliessuja.
Kun näistä viimeisenä menis Tokmanille
ja sieltä sanottiin, että meillä on tässä omassa
linjastuskasas Tokman, oli silloin se.
Tästä löytyy, meidän omasta mallistusta
löytyy tämmöinen puoliessu, joka oli täydellinen
ja mä käytin sitä vuosikaudet.
Ja sitten siitä siis,
suora leikkaus, 20 vuotta myöhemmin,
niin siitä putiikista ei saanut siis ei mitään.
Kun Tokmanille meni, niin tiesi,
että pettymys on ainoa,
minkä saa paperipussiin mukaan
ja siitäkin joutuu maksamaasti paperipussiin.
Se on aivan hyvä, että joutuu maksamaat.
Kyllä ihmisten täytyy omia kanssa ja kannatella nykyisin,
että se on luonnon kannalta aivan hyvä asia.
Mutta se, että se mikä oli ennen,
oli siellä, että siellä oli ne oikee vihaset gunilat
ja mibritit oli rivissä siellä Tokmanilla,

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

joilta ei todellakaan saanut hyvää palvelua,
mutta saisin asiaa, jonka tarvitsi.
Ei sitä palvelua oikeestaan kaivannu edes.
Ja sitten oli sellainen, että siinä Hissien vieressä
oli sellainen pieni kioski,
jossa oli semmonen rouva,
jolla oli 87 lippua.
Hän puhuu kaikkia maailman kieliä japaanista urduun.
Hän oli siis aivan, hän tiiäns kaiken.
Kun oli joku sellainen, että onko löytyykö täältä,
jos puoliessuista ei ollut kysymys, vaan haluus tietää,
että löytyykö täällä semmoista, ei matkakokosta,
vaan keskikokosta hahmasta hänä putkiloa
sensitiivisille hampaille,
niin hän sanoi, että tuolta löytyy, menet vasemmalle tästä sieltä,
löydet päivittäis kosmetiikan ja vääräisittäis kosmetiikan.
Ja sitten käviin myös sillä tavalla siinä vaiheessa,
kun stokmanen rouvetti jotenkin uudistamaan,
että kaikki osastot sekootettiin ihan päin helvettiä,
että yhtäkkiä ei mistään enää tiedä mitään, mikä oli ennen,
oli hyvää, niin nyt oli huonosti.
Ja sinne alakertaan tuli vain kaiken maailman,
kaiken maailman piirteille baareja,
missä ennen, mistä oli saanut ennen matkakokoiset hahmastahnat
ja tota niin, niin HTH on kosteusvoiteen,
joka on ainoa kosteusvoiteen, joka käy minulle ja Ville Virta-selle.
Nyt tiedätte tämänkin asiamme, nyt juoruille Ville Virta-se asioita,
enkä haluaa, että häntä liitetään mitenkään tämmöiseen
siis niin kuin branditoimintaan,
että hän saa itse tehdä ne päätökset,
mutta mä et saatuun tietämään,
että Ville Virta, koska mulla on suositeltu sitä aikanaan
sitä rasvaa sen takia, että Ville Virta-selle
käy pelkästään se rasvaa,
niin nyt minulle käy myös,
ja mulla on tullut, että mä näen tässä sivusielmällä tuolta,
se on se, no joo, joka tapauksessa,
kävin sitä stokmanilla, stokmanilta ostamassa,
ei sitä enää sieltä, en tiedä tänä päivänä, mikä on tilanne,
mutta ei sitä enää esaanu,
että aina kun stokmanille meni,
niin sieltä ei saanut palvelua eikä tavaroita.
Ennen ei saanut palvelua, mutta tavarat sai.
Nyt oli sitten tämä muuttu.

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

Nyt asiat vähän on parantunut,
vaan ystävällinen oli siinä,
että itse asiassa hyvin ystävällinen oli,
ja kehu vielä, minun sen sammettipaidan väriä,
vaikka mä en oo ihan varma,
että onko se punainen minun väri,
mutta oli ystävällinen ja jotenkin tehokas,
ja siinä oli minusta siis jotenkin,
kaikki meni kauhean sujuvasti,
että se oli minulle niin kuin hyvä,
että tämä ei ole kaupolinen yhteistyö muuten nyt hei.
Älkää yrittäkökökää.
Enkään haluaa missään tekemisissä olla niiden kanssa.
Ehkä uskallan puhu tällaiset asioista,
ja nyt vahengoiset,
että se on puhunut aika monista asioista,
HTH-osta, ja unohtakaa se.
Mutta stokmanista minusta voi puhua kyllä,
koska se on tällainen kansallinen marimekko.
Esimerkiksi sielläkin käviin tänään pyörimässä,
en tiedä, mitä niitä tekstuureja on akeamassa,
mutta siellä oli pelkästään satana unikkaa,
ja joka vuokapaidat,
niin minulle, että tuohon jotenkin sen
kommunismien ja taistolaisuuden liian voimakkaasti vielä,
kuitenkin, että on mulla niitä 22 gigaappaleja
niitä joka vuokapaitoja,
mutta jotenkin, että voisiko jotakin siinä välillä olla
raitapaitoja, mä en viiti ostaa,
kun niitä on aina tuollessa ranskan perunnolle,
mä ostan niitä,
kun hän näyttää myös tästä hiilumusöpöiltä
semmoisessa sinivalkoisessa raitapaidassa,
kun se on vain semmoisesta ranskalaistinen,
mutta tietysti, että semmoisen seiluriippujuu,
niin mä puhuvustan hän tänne,
niin mä oon monta jo ostannut,
hän on jotenkin hikoilla puhkii
muutaman jo varmaan tässä,
pitäis muuten varmaan käydä ostamassa siellä nyt uudet
paitat, voisin ostaa sen.
Muusta valkoisesta raitallisesta, hän ei tykkää niin paljon,
kun hänen mielestä se on vanki,
että sitten mä en tiää,

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

onko ranskalaisiin se vankilos,
tämmöiset raitapaidat,
että onko se siitä tulla, että mä en oo itse,
että Banana Republic,
sen kaupan siellä käviin yhtenä päivänä
tuolla Pasa-Adiinassa,
ja tuota järkytyy, kun heillä oli,
se oli keväämmällä, niin siis kevät mallistossa
semmoinen kauluspaita, joka oli siis
Tasmälleen Auschwitzin Univorbuväreenen,
että se minusta oli pikku,
ja siinä oli siis raitotus, oli siis täysin samanlainen,
mutta tästä ei puutu, kun vaaleenpunainen
päästä, niin meikäläinen olisi
Villeerille valmis,
mutta se oli hirveä,
että sitten siinä huomaa välillä
tulee semmoinen, että
olisiko kuitenkin,
pitäisikö me vielä kuitenkin pikkusen,
sitä omaa kokemuspäiriä vähän
ulommas, niin vaatteita suunnitelessa
katsoa, että varmistaa sillä tavalla,
että tämä ei nyt ole sitten,
mutta toisaalta sitten siinä on tämmöinen vähän näitä,
että just, että eihän sitä voi
marimeko raitapaidan suunnittele,
onko se maajan isolla ollut se, joka Tasarainen,
sekin on jännä muuten semmoinen, että voiko
raidaan suunnitella,
mutta sehän täytyy, sehän on nyt ihan tietty
leveys, että mikä siinä on,
että sitten
eihän se ole vain mikään,
eihän se ole mikään tämmöinen
satunainen leveys, sillä raidella
vaan se on aivan tietty raita,
niin et onko hän sit joutu, et joutusko hän sit
niin kuin miettimään sitä, että onko
tässä nyt jossain Ranskan aluusmaissa
niin tätä käytetään
vankiloissa, tätä
raidalleveyttä ja muusta valkusta, että
nyt en voi suunnitella tätä,

eihän mistään tulisi mitään, se on vähän se sama,
kun kirjoittaa tai
mitä tahansa piirtelee, niin
kaikki hän on tehty jo ja
kirjoitettu ja piirretty
ja suunniteltu.
Ja minä olen puhunut tässä olemassa kaikki asiat
800 000 kertaa läpi,
oikeesti mulla on semmoinen olo, että
tässä on tavallaan tästä projektista
on muodostumassa sinä mielessä semmoinen
ihan kiintoisa asia, tai onko se
just päinvastohjan kaikkea muuta kuin
kiintoisa asia, mutta
tästä on muodostumassa semmoinen
todiste siitä, että
mikä ei muutu, kaikki on aina
samalla tavalla.
Aina tulee tää Suomen matka,
sitten mä tuun tänne, sitten mä näin, että
teen ne samat havainnot, tai ehkä pieni
pikkusen, semmoisella erilaisella
mausteella, niin kun nyt oli se, että
oli korkeassa poskipäissä
ja liurut hiukset
tulessa vaan hulmus, ja vähän oli
kohta kastunutkin, kun vettä ripsutti
tuossa, niin
kovaalleen punaisit hameeti
ja lepardikuosi.
Että sitten tää oli nyt tällä kertaa, mutta muuten
nämä on aivan samat, näin aina on
aina jo vähän nihkeenä
pikkusen on aina ollut
asiakaspalvelutilanteessa joku hankaluus
ja jotenkin tulee siitä, että
siitä tulee mulle tämmöinen kansallinen
kysymys, että
eikä vaan siis semmoinen, että asiakaspalvelutilanteessa
oli hankaluus, vaan se, että
Suomessa aina on tämmöistä.
Ja sitten mä kerron teille ne samat havainnot
kertoi toisensa jälkeen, ja
tämä on siis lopuuton noidan

kehää.

Vaikka tämä ei ole loppuuton noidan
kehää, vaan tämä on antin kolmatko projekti,
joka ottaa juuri sellaisen muodon,
kun se ottaa, ja tänään se ottaa
tällaisen muodon.

Ja mä sanon nyt teille tuota
haistakaa paskain ensinnäkin ja korkkarit kattoon.

Tää ilta

on meille

kaija, kääriä

ja kaikki koulumatkan

kuulijat.

Ihan oli nähä teitä tuolla kaduilla tänään,

ja toivottavasti teillä

oli kaija konsertissa ihana ilta,

ja jos ettei ole ollut siellä,

niin

toivottavasti ettei harmiita liikaa.

Minua on mittään pikkuseen nyt

harmiittaa, ja myös ihmetyttää se,

että kello on jo kahdeksanen, eikä kuuluu mitään

mylvintää, että onko se

kaija alkanut siellä, vaan ehkä hän ei

käytä ollenkaan äänen toistova

urkuharmooni, vaan se on hiljaa,

ja hän huokailee se akustisesti.

Sekin olisi tietysti

niin kuin

olisi sekin tietysti erikoinen kokemus,

varmasti toivottavasti siellä

liputmyyty loppuu, ja ihan

kun ihmistä ei tarvitse enää takia

satana maskea rokotustodistuksia

esitellä, vaan voi ihan

rauhassa mennä ja hönkia

lonkerot

toisten naamaan, niin mitä

yksi Daami oli tuossa syvennyksissä

vähän kuin vetäripsutti, hänellä oli

kaksi lonkerot, yksi kummassakin kädessä,

ja se oli minusta kanssa

kaudissa näkyy. Se on sellainen näky,

jota ei voi nähdä missään muualla maailmassa,

[Transcript] Antin koulumatka / Merkillinen päivä isänmaassa

kun täällä on se meidän Suomessa. No niin,
heippaa!

Kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan

kokeillaan